

11.3(štvrtok)EVOV

Na rozprávku – dramatizácia

Janko a Marienka boli takí hladní, že si začali z domčeka odlamovať a jesť koláčiky. Vtom sa otvorili dvere a z domu vyšla stará žena. „Podďte dnu, milí moji, postarám sa o vás.“

Starena im navarila dobrý obed a ukázala dve postielky, vystlané mäkkými vankúšmi. V tú noc deti zaspali, presvedčené, že sú v bezpečí.

Na druhý deň schmatla ježibaba spiaceho Janka a zamkla ho do kletky. Potom zatriasla Marienkou: „Zobuď sa dievča a uvar svojmu bratovi poriadne raňajky. Keď bude dosť tučný, zjem ho!“ Marienka musela variť, upratovať.

Ježibaba každé ráno kázala Jankovi, aby vystrčil z kletky jeden prst. Chcela vidieť, o koľko je tučnejší. Ale chlapec bol prefíkaný. Namiesto prsta vystrčil z kletky kuraciu kostičku.

„Ešte si príliš chudý,“ zahundrala ježibaba. „Ale už nebudem čakať! Zjem ho hneď teraz!“

Prinútila Marienku zakúriť v peci a rozpáliť ju do červena. „Je už pec pripravená na pečenie?“ volala ježibaba. „Neviem,“ odpovedala Marienka, predstierajúc, že nerozumela.

To ježibabu veľmi nahnevalo. „Hlúpe dievčisko,“ kričala a ťahala Marienku po izbe. „Takto sa to robí!“ Zohla sa a strčila hlavu do okienka pece.

Marienka ju posotila a zlá ježibaba spadla do pece a zhorela na popol.

Marienka rýchle vyslobodila svojho brata zo strašnej kletky a deti tancovali od radosti. A keď pozreli do pivnice, našli tam kopy zlata. Vtom akoby zázrakom sa pred nimi zjavil lesný chodníček.

Čoskoro uvideli pomedzi stromy svoj rodný domček. Zlá macocha medzičasom zomrela a z otca sa stal smutný a ľútostivý človek, lebo veľmi ľutoval, čo spravil vlastným deťom. Janko a Marienka svojomu nešťastnému otcovi odpustili a odvtedy šťastne nažívali.

Utvor dvojice, zdôvodni

Utvor dvojice, zdôvodni

domček

Janko

otec

chudý

neobyčajný

ľútostivý

prefíkaný

smutný

medovníkový

